

[Miljøministeren]

De tropiske skove har mange værdier. Nogle er af global karakter: den biologiske mangfoldighed, en klimastabiliserende effekt og forsyningen med ædelt træ. Andre er af mere lokal karakter: forsyning med brænde og andre produkter samt ikke mindst beskyttelse af jord- og vandressourcer.

De tropiske skove er samtidig hjemsted for en kolossal masse af verdens dyrearter, og det er også dér, vi forventer at finde reserver, som kan hjælpe til bekæmpelse af sygdomme. Det sker jo stadig væk.

Det er af alle disse grunde naturligvis meget alvorligt, at de tropiske skove er truede. For 10 år siden forsvandt der 11 mio. ha om året. I dag skønner man, at der forsvinder 17 mio. ha om året.

Regeringen er enig med forslagsstillerne til dette beslutningsforslag i, at vi her har et meget vigtigt problem. Spørgsmålet er imidlertid, hvordan vi mest effektivt får vendt udviklingen, så udnyttelsen af regnskovene, eller snarere af de tropiske skove i det hele taget, sker ud fra bæredygtige principper, som vi er enige om. Derefter er spørgsmålet, hvilke midler der skal tages i anvendelse for at sikre disse skove, men også deres kulturbefolkningers mulighed for at leve.

Ved en sådan overvejelse er det vigtigt at have et realistisk forhold til Danmarks rolle og betydning i det internationale samfund samt en erkendelse af, at problemet berører et omtåleligt suverænitetsspørgsmål i relation til landenes egne naturlige ressourcer og naturligvis også i relation til de enkelte landes egen myndighedsudøvelse. Den tid er vel forbi, hvor den store hvide mand kan komme og fortælle, hvordan man skal opføre sig rundt i verden. En løsning af problemerne kræver, at vi ser dem i deres helhed og forstår årsagerne til dem.

Ser vi på det konkrete forslag, Socialdemokratiet har fremsat, så tror vi ikke, at det vil løse problemerne. Det vil formentlig tværtimod forringe Danmarks muligheder for at bidrage til en løsning. Kommerciel tømmerhugst i troperne med henblik på eksport bidrager nemlig i realiteten kun i begrænset omfang til skovenes ødelæggelse.

Den væsentligste årsag er afbrænding af skov med henblik på inddragelse af jord til landbrug. Det er altså lokalbefolkningens muligheder for at overleve som landbrugsbefolkning.

Dernæst følger hugst af brænde til lokalt brug og hugst til græsning af kreaturer. Dette er en helt naturlig følge af øget befolkningstilvækst og har jo altså medført afskovning overalt i Den Tredje Verden.

Disse former for anvendelse af jorden opfylder befolkningernes akutte behov, som vi naturligvis ikke bare kan afvise. Den eneste måde at løse disse problemer på er at hjælpe dem med nye og forbedrede driftsformer i jordbruget, så de ikke får brug for at brænde regnskoven af for at få jord til landbrug.

Den kommercielle tømmerhugst har naturligvis også sin del af ansvaret. Men hvad er der ved, at vi ikke bruger tropisk tømmer, hvis skovene alligevel forsvinder, og hvis vi samtidig sætter os uden for indflydelse, rent bortset fra at et reduceret forbrug af tømmer ikke nødvendigvis fører til mindre ødelæggelse? Man kunne også forestille sig, hvis forslaget gik i opfyldelse, at japanerne fik langt billigere tropisk træ, og det er ikke meningen, for så er der færre til at gå efter det.

Som Svend Korsgaard, der er udsendt af FN og FAO for at hjælpe Malaysia til en bæredygtig udvikling af regnskoven, bemærker i Jyllands-Postens kronik den 3. februar 1991, kan Vestmalaysias regnskov på bæredygtig vis levere ca. 5 mio. m³ om året fra 2,5 mio. ha regnskov. Det er altså på bæredygtigt grundlag. Til sammenligning kan nævnes, at den danske hugst af gran, bøg og eg er ca. 2 mio. m³ om året.

Der er behov for en forceret og flersidig indsats i samarbejdet med de berørte lande. Spørgsmålet er kun, hvordan vi når det resultat, vi alle vil.

En gennemførelse af forslaget vil af producentlandene helt givet blive opfattet som et negativt svar på den positive holdning til en løsning af problemerne, som disse lande selv har givet udtryk for i ITTO, Den Internationale Tropiske Tømmerhandelsorganisation. I maj 1990 vedtog disse således, at alle regnskove skal være bæredygtige i år 2000.

Frem for at iværksætte en straffeekspedition over for ulandene ønsker regeringen at fremskynde arbejdet med bæredygtig anvendelse af tropeskovene og at yde bistand til fremme af arbejdet inden for ITTO og andre relevante internationale fora. Gennem bistand, gennem samarbejde, gennem fælles regler tror vi, at vi kommer længst.